

om indfødsrets meddelelse (naturalisation). Aftalen er optrykt som bilag til cirkulæreskrivelse nr. 9 af 12. januar 2006.«
(Forslag til vedtagelse nr. V 44).

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til ordføreren.

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (*Se foran*). Også dette forslag indgår herfter i forhandlingen.

Vi går videre til næste ordfører, hr. Morten Østergaard.

Morten Østergaard (RV):

Må jeg ikke starte med en kollegial bemærkning. Jeg synes, at det har været paradoksalt bemærkelsesværdigt, sådan helt uden fortilfælde, i hvert fald ifølge min erfaring, at to medlemmer af Tinget her fra talerstolen har givet sig til at bedømme et andet medlems deltageshyppighed i forbindelse med et udvalgs sagsbehandling. Det har jeg ikke oplevet før, og jeg synes, det er en meget besynderlig fremgangsmåde fra to i øvrigt meget erfarne folketingsmedlemmer.

Jeg kan så sige, at vores indfødsretsordfører, hr. Simon Emil Ammitzbøll, er ordfører for forespørgerne. Derfor vil han få ordet senere, og jeg skal derfor nu fremlægge vores synspunkter i den her sag.

De sorteste dage i Folketinget er, når vi vedtager en ny lov om indfødsrets meddelelse. Sådan sagde hr. Jesper Langballe i forbindelse med den seneste behandling af lov om indfødsrets meddelelse i efteråret. Det vidner jo sådan set meget godt om, hvad det er for en tilgang, man har til indfødsret.

Vi har en helt anden tilgang til det. Vi synes, at det er positivt, når man meddeler folk statsborgerskab, indfødsret. Vi synes, det er noget, som er et udtryk for integration. Det er en glædens dag. Det er også derfor, vi har stillet forslag om og er glade for, at der nu bliver en statsborgerskabsdag, hvor folk, der har fået statsborgerskab, kan blive fejret, og det kan blive markeret som en festdag.

Det, der i virkeligheden skiller vandene, og det synes jeg er meget tydeligt i dag, er: Hvem ønsker at fremme integrationen med det slutmål, at man bliver dansk statsborger? Hvem ønsker at se den proces så smidig som muligt? For det er der, vi i virkeligheden for alvor ser, at integrationen har virket, når folk ønsker at blive en del af det danske folk, at få dansk indfødsret, og vi ser, hvem det er, der ønsker at forhindre

det, lægge de størst mulige hindringer i vejen, holde flest muligt folk væk som et led i den retorik, som bedst altså er repræsenteret ved hr. Jesper Langballe, hr. Søren Krarup.

Kl. 12.35

Derfor må man også sige, at den aftale, der er lagt frem, som nu bliver grundlag fremover, og som gør, at også de, som hidtil har betragtet lov om indfødsrets meddelelse som sorte lovforslag og de sorteste dage i Folketinget, kan stemme for, er et knæfald for netop den linje, som Dansk Folkeparti har repræsenteret.

Det er også ærgerligt, at noget så vigtigt som indfødsrets meddelelse ikke har kunnet foregå i et bredt samarbejde. Der har været gang i en proces, man har talt med eksperter i Indfødsretsudvalget, og vupti, uden at høre på eksperterne, det har ministeren bekræftet i et samråd, har man altså lavet en aftale.

Man vil ikke høre på tortureksperterne, man vil slet ikke høre på lægerne, hvoraf 1.625 har samlet underskrifter ind i protest mod den her aftale. Det eneste, vi kan få, er en gratis omgang fra Det Konservative Folkepartis ordfører, som siger, at man da nok vil lære af fejl, hvis de muligvis på et tidspunkt skulle opstå, og at alting kan vurderes hen ad vejen osv.

Lad mig så tage fat i bare to elementer. For det første det, vi har talt om i dag, nemlig dispensationsmuligheden for folk med posttraumatisk stressyndrom. Her har man altså valgt med Venstres ordførers egne ord at sige, at dette er en almindelig diagnose. Det her er ikke en sådan valid lægelig diagnose som f.eks. en svær depression, som man stadig væk har fundet plads til. Nej, her er tale om en almindelig diagnose, som man sådan kan feje af bordet og sige ikke er vigtig. Og det er på trods af – på trods af – som vi også har hørt, at netop den deputation, der var fra de læger, der har sagt fra, meget fint redegjorde for, at der er forskningsmæssigt belæg for, at der vil være en overrepræsentation af PTSD i netop den gruppe, som søger om indfødsret, fordi det typisk er noget, som bl.a. flygtninge rammes af.

Derfor er det besynderligt, at man vil mistænkeliggøre en hel stand, at man vil fjerne det grundlag, som lægevidenskaben arbejder på, og sige, at den her internationalt anerkendte diagnose ikke længere er valid. Det er en mistænkeliggørelse af lægestanden, og jeg kan godt forstå, at de protesterer. Jeg synes, det er beklageligt over for lægestanden, og jeg synes især, det er